

REPUBLIKA E SHQIPËRISË
KOMISIONERI PËR MBROJTJEN NGA DISKRIMINIMI
KOMISIONERI

Nr. 1718/2 Prot.

Tiranë, më 02.10.2026

V E N D I M

Nr. 269, Datë 02.10.2026

Bazuar në nenet 32 dhe 33 të ligjit 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, pranë Komisionerit për Mbrojtjen nga Diskriminimi është regjistruar ankesa nr. 237, datë 21.09.2026, e paraqitur nga znj. D.N kundër z. Dh.F, Drejtor, Drejtoria e Kulturës dhe Trashëgimisë Kulturore, Bashkia Tiranë; znj. M.K, ish Drejtore e Përgjithshme e Drejtorisë së Promovimit të Qytetit, Bashkia Tiranë me pretendimin për diskriminimin për shkak të “përkatësisë prindërore¹”, dhe “përkatësisë në një grup të veçantë²”.

Në përfundim të shqyrtimit paraprak të ankesës, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi³,

K O N S T A T O I:

I. Parashtrimi i fakteve sipas subjektit ankues

Sipas shpjegimeve të dhëna në formularin e ankesës, znj. D.N deklaron se prej muajit maj 2021 ushtron detyrën e specialistes në Sektorin e Trashëgimisë Kulturore dhe Muzeve pranë Bashkisë Tiranë, pozicion të cilin e ka fituar përmes procedurës së konkurrimit, në përputhje me ligjin “Për Nëpunësin Civil”. Ankuesja pretendon se prej më shumë se një viti është trajtuar në mënyrë të pafavorshme, është mënjanuar, izoluar dhe diskriminuar nga eprorët e saj, kryesisht nga Drejtori i Drejtorisë së Kulturës dhe Trashëgimisë Kulturore, z. Dh.F.

Ankuesja parashtron se, pavarësisht se pozicioni i saj nuk përputhej plotësisht me kualifikimin dhe eksperiencën profesionale, ajo e ka kryer detyrën me përgjegjshmëri dhe me kërkesë të z. F, ka mbuluar për një periudhë edhe aktivitetin e Sektorit të Projekteve të Kulturës. Ajo deklaron se ka kërkuar në mënyrë të përsëritur, verbalisht dhe me shkrim, të lëvizë në një pozicion që, sipas saj, përputhej më mirë me kualifikimin dhe eksperiencën profesionale, duke iu drejtuar Drejtorit të Drejtorisë, Drejtorit të Përgjithshëm të Drejtorisë së Promovimit të Qytetit, dy Nënkretarëve të Bashkisë dhe Sekretarit të Përgjithshëm.

¹ “Ardhja nga një familje e njohur”.

² “Ardhja nga shoqëria civile”.

³ Në vijim do t'i referohemi me akronimin: KMD.

Sipas ankueses, në vend që kërkesat e saj të merreshin në konsideratë, ajo është mënjeluar dhe izoluar, duke pretenduar ndër të tjera se nuk i është përcjellë informacioni mbi shkresat dhe aktivitetin e zyrës, nuk është thirrur në takimet e eprorit, si dhe është penguar në komunikimin brenda ambientit të punës. Ankuesja pretendon gjithashtu se disa kolegë janë toleruar në përdorimin e gjuhës së papërshtatshme apo në krijimin e zhurmës në ambientet e përbashkëta, ndërkohë që asaj i është kërkuar të mos flasë, edhe kur diskutimi lidhej me çështje pune.

Në vijim, ankuesja deklaron se, pas lirimit të pozicionit të Përgjegjës të Sektorit të Trashëgimisë Kulturore, ka kërkuar të konkurrojë për këtë pozicion, por, sipas saj, procedura është zvarritur dhe detyra e përgjegjësit i është deleguar përkohësisht një punonjësi të sapoardhur. Ajo pretendon më tej se është fshirë pa njoftim përmbajtja që kishte hartuar në faqen e internetit të sektorit, i është hequr aksesit në internet dhe në sistemet e brendshme të Bashkisë dhe se është izoluar edhe fizikisht, pasi strukturat e tjera janë zhvendosur në një kat tjetër, ndërsa ajo ka qëndruar në ambientet e Drejtorisë së Sportit.

Ankuesja deklaron se, për shkak të situatës së krijuar dhe në shenjë proteste, nuk është paraqitur në detyrë gjatë muajve qershor dhe korrik 2026. Për pasojë, gjatë muajit korrik i është ndërprerë pagesa, ndërsa në muajin gusht kërkesa për leje i është refuzuar. Ajo pretendon gjithashtu se gjatë muajit qershor 2026 është zhvilluar konkursi për pozicionin e Shefit të Sektorit, për të cilin nuk është njoftuar dhe nuk ka konkurruar.

Sipas ankueses, faktet e mësipërme janë paraqitur edhe pranë Drejtorisë së Burimeve Njerëzore, Sekretarit të Përgjithshëm dhe Nënkretarëve të Bashkisë Tiranë. Me email-in datë 09.09.2026, ajo u është drejtuar disa drejtuesve të Bashkisë Tiranë me një ankesë me përmbajtje të njëjtë me pretendimet e ngritura pranë KMD-së.

Nga dokumentacioni rezulton se Drejtoria e Burimeve Njerëzore e Bashkisë Tiranë, me email-in datë 11.09.2026, e ka informuar ankuesen se procedurat për plotësimin e pozicioneve të lira realizohen përmes konkurrimit të hapur, në përputhje me ligjin nr. 152/2013 *“Për nëpunësin civil”*, të ndryshuar, dhe se pozicionet e lira publikohen në faqen zyrtare të institucionit, ku çdo person i interesuar mund të aplikojë duke ndjekur procedurën përkatëse.

Në lidhje me ndërprerjen e pagesës, Bashkia ka sqaruar se ajo ka ardhur si pasojë e mosparaqitjes së ankueses në vendin e punës dhe mosushtimit faktik të detyrës, bazuar në listëprezencën mujore, duke sqaruar njëkohësisht se pretendimet për trajtim diskriminues në ambientet e punës duhet të ndiqen sipas procedurave përkatëse dhe nuk përjashtojnë respektimin e rregullave për paraqitjen në detyrë.

Subjekti ankues kërkon nga Komisioneri konstatimin e diskriminimit dhe marrjen e masave të nevojshme për eliminimin e pasojave dhe garantimin e të drejtave të saj si nëpunëse civile.

II. Nga shqyrtimi paraprak i ankesës, u konstatua se:

Në nenin 1 të ligjit nr. 10221, datë 04.02.2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, të ndryshuar, përcaktohet se: *“Ky ligj rregullon zbatimin dhe dhe respektimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit në lidhje me racën, etninë, ngjyrën, gjuhën, shtetësinë, bindjet politike, fetare ose filozofike, gjendjen ekonomike, arsimore ose shoqërore, gjininë, identitetin gjinor, orientimin seksual, karakteristikat e seksit, jetesën me HIV/AIDS, shtatzëninë, përkatësinë prindërore, përgjegjësinë prindërore, moshën, gjendjen familjare ose martesore,*

gjendjen civile, vendbanimin, gjendjen shëndetësore, predispozicionet gjenetike, pamjen e jashtme, aftësinë e kufizuar, përkatësinë në një grup të veçantë, ose me çdo shkak tjetër”.

Diskriminimi përkufizohet nga ligji 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, i ndryshuar, në nenin 3, pika 1, si: “Çdo dallim, përjashtim, kufizim ose preferencë, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji, që ka si qëllim ose pasojë pengesën ose bërjen e pamundur të ushtrimit në të njëjtën mënyrë me të tjerët, të të drejtave e lirive themelore të njohura me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, me aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe nga ligjet në fuqi”.

Në bazë të nenit 7, të ligjit nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, mbrojtja nga diskriminimi garantohet ndaj çdo veprimi ose mosveprim të autoriteteve publike ose të personave fizikë a juridikë që marrin pjesë në jetën dhe sektorët publikë ose privatë, që krijojnë baza për mohimin e barazisë ndaj një personi apo grupi personash, ose që i ekspozon ata ndaj një trajtimi të padrejtë dhe jo të barabartë, kur ata ndodhen në rrethana të njëjta ose të ngjashme, në krahasim me persona të tjerë ose grupe të tjera personash.

Po kështu, në nenin 33, pika 7/1, të ligjit për mbrojtjen nga diskriminimi parashikohet mekanizmi i barrës së përmbysur të provës, sipas të cilit, kur pala ankuese paraqet fakte mbi të cilat bazon pretendimin për sjelljen diskriminuese dhe në bazë të të cilave mund të prezumohet diskriminimi, pala kundër së cilës është paraqitur ankesa duhet të provojë se faktet nuk përbëjnë diskriminim.

Nga interpretimi i dispozitave të mësipërme rezulton se, për të ngritur një pretendim të pranueshëm për diskriminim, duhet të evidentohen minimalisht tre elemente të ndërlidhura: një trajtim i pafavorshëm ose dallim në trajtim; një shkak i mbrojtur nga ligji; dhe një lidhje shkakësore ndërmjet trajtimit të pafavorshëm dhe shkakut të mbrojtur.

Në rastin konkret, Komisioneri vëren se ankuesja ka paraqitur një seri faktesh që, sipas saj, përbëjnë trajtim të padrejtë në marrëdhënien e punës: mënjanimin nga informacioni dhe aktivitetet e zyrës, mosftesën në takime, kufizimin e aksesit në sisteme të brendshme, mosdhënien e detyrave të punës, zhvendosjen fizike në ambiente të tjera, mosrealizimin e kërkesës për lëvizje në një pozicion tjetër, zhvillimin e një procedure konkurrimi për pozicionin e përgjegjës pa dijeninë e saj, mosparaqitjen në punë dhe ndërprerjen pasuese të pagës.

Në fazën e shqyrtimit paraprak, Komisioneri nuk ka për detyrë të zgjidhë të gjitha mosmarrëveshjet që mund të ekzistojnë ndërmjet nëpunëses dhe eprorëve të saj lidhur me organizimin e punës, komunikimin institucional, shpërndarjen e detyrave, aksesin në informacion, konkurrimin për pozicione të lira apo zbatimin e rregullave të prezencës në punë.

Komisioneri vëren se ankuesja e ka identifikuar si shkak “përkatësinë prindërore” faktin se vjen nga “një familje e njohur”. Megjithatë, nga ankesa dhe dokumentacioni i paraqitur nuk rezulton ndonjë fakt konkret që të tregojë se ndonjë nga veprimet e kundërshtuara është ndërmarrë për shkak të identitetit të prindërve apo lidhjes familjare të ankuseses. Nuk është paraqitur ndonjë deklaratë, komunikim, dokument, kriter, vendimmarrje apo qëndrim i eprorëve që të referojë ose të përdorë këtë karakteristikë si bazë për trajtimin e saj.

Vetë deklarimi i ankuseses se “ardhja nga një familje e njohur” nuk e ka ndihmuar, por përkundrazi e ka përndjekur, nuk shoqërohet me fakte objektive që të lejojnë krijimin e

prezumimit se kjo karakteristikë ka motivuar apo ndikuar në sjelljen e kundërshtuar. Ankesa përmban një vlerësim subjektiv të ankueses për lidhjen ndërmjet origjinës së saj familjare dhe problemeve në marrëdhënien e punës, por nuk identifikon veprime konkrete të subjektit të ankuar që ta bëjnë të dukshme këtë lidhje.

E njëjta analizë vlen për shkakun e pretenduar “përkatësia në një grup të veçantë”, të cilin ankuesja e lidh me faktin se ka ardhur nga shoqëria civile. Nga dokumentacioni i paraqitur nuk rezulton ndonjë deklaratë apo veprim nga ana e z. F, znj. K apo strukturave të tjera të Bashkisë Tiranë, ku përvoja e mëparshme në shoqërinë civile të jetë përdorur si kriter për kufizimin e të drejtave të saj, për mënjanimin nga puna, për mosdhënien e detyrave, për procedurën e promovimit apo për ndonjë vendimmarrje tjetër të kundërshtuar.

Komisioneri çmon se përvoja profesionale në shoqërinë civile mund të jetë një element i profilit profesional të personit, por fakti i mbartjes së kësaj karakteristike nuk mjafton për të krijuar në vetvete një prezumim diskriminimi. Duhet të ekzistojë të paktën një element konkret që tregon se kjo karakteristikë është marrë në konsideratë në mënyrë negative nga punëdhënësi ose eprorët dhe se ka ndikuar në trajtimin e ankueses. Një element i tillë nuk rezulton nga materialet e paraqitura.

Në këtë aspekt, Komisioneri sjell në vëmendje se fakti që një person mbart një ose disa karakteristika të mbrojtura nuk do të thotë se çdo veprim apo mosveprim i një institucioni ndaj saj është diskriminues. Duhet të ekzistojnë fakte, rrethana ose indicie nga të cilat të mund të prezumohet se pikërisht karakteristika e mbrojtur ka motivuar ose ndikuar në trajtimin e kundërshtuar.

Komisioneri nuk vlerëson në këtë fazë nëse çdo veprim i ndërmarrë nga Bashkia, Drejtori i Drejtorisë apo strukturat e Burimeve Njerëzore kanë qenë në përputhje të plotë me të gjithë legjislacionin e shërbimit civil. Megjithatë, edhe sikur të merreshin si të mirëqena për qëllimet e shqyrtimit paraprak pretendimet e ankueses për mënjanim, izolim, mungesë komunikimi, organizim të papërshtatshëm të punës apo mosrespektim të procedurave, këto rrethana nuk shndërrohen automatikisht në diskriminim pa u evidentuar lidhja me një shkak të mbrojtur.

Komisioneri thekson se një sjellje diskriminuese është gjithmonë e paligjshme, por jo çdo pretendim për paligjshmëri apo padrejtësi administrative përbën diskriminim; duhet të provohet ose të prezumohet në mënyrë të arsyeshme se trajtimi i kundërshtuar lidhet me një shkak të mbrojtur.

Komisioneri vëren gjithashtu se ankuesja nuk ka paraqitur elemente krahasuese konkrete nga të cilat të rezultojë se punonjës të tjerë në situatë të njëjtë apo të ngjashme me të, të cilët nuk mbartnin përkatësinë prindërore apo përvojën në shoqërinë civile, janë trajtuar në mënyrë më të favorshme në lidhje me shpërndarjen e detyrave, aksesin në informacion, të drejtën për promovim, pjesëmarrjen në takime, aksesin në sistemet e brendshme apo masat e lidhura me mosparaqitjen në detyrë.

Në këto kushte, Komisioneri vlerëson se ankuesja ka identifikuar një seri problematikash në marrëdhënien e punës që ajo i percepton si të padrejta dhe të dëmshme, por nuk ka paraqitur fakte apo indicie të mjaftueshme që të krijojnë prezumimin se këto veprime ose mosveprime kanë ndodhur për shkak të “përkatësisë prindërore” apo “përkatësisë në një grup të veçantë”.

Në përfundim të shqyrtimit paraprak të ankesës, Komisioneri vlerëson se pretendimet e znj. D.N, për aq sa janë ngritur në kuadër të ligjit nr. 10221/2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, i ndryshuar, nuk mbështeten në fakte apo indicie të mjaftueshme për të krijuar prezumimin se trajtimi i kundërshtuar lidhet me përkatësinë e saj prindërore apo me përkatësinë në një grup të veçantë.

Në përfundim të shqyrtimit paraprak të ankesës, bazuar në nenin 33, pika 4, shkronja “ç⁴”, të ligjit nr. 10221, datë 04.02.2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, të ndryshuar, Komisioneri arrin në përfundimin se, ankesa e paraqitur nga subjekti ankues, nuk mund të pranohet, pasi është haptazi e pabazuar dhe për rrjedhojë nuk mund t'i nënshtrohet procedurave të mëtejshme të parashikuara në ligj për shqyrtimin e saj⁵.

PËR KËTO ARSYE:

Mbështetur në nenet 32 dhe 33, pika 4, germa “ç”, të ligjit 10221/2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, të ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

V E N D O S I:

1. Mospranimin e ankesës nr. 237, datë 21.09.2026, të paraqitur nga znj. D.N kundër z. Dh.F, Drejtor i Drejtorisë së Kulturës dhe Trashëgimisë Kulturore, Bashkia Tiranë, dhe znj. M.K, ish-Drejtores e Përgjithshme e Drejtorisë së Promovimit të Qytetit, Bashkia Tiranë, për arsye se nuk përmbushen kushtet ligjore për pranimin e ankesës, të përcaktuara nga ligji 10221/2010 *“Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”*, i ndryshuar.
2. Kundër këtij vendimi lejohet ankimi në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, brenda 45 ditëve nga marrja dijeni.

KOMISIONER

Genta TAFA (BUNGO)

⁴ *“Ankesa nuk pranohet nëse: ...ç) është haptazi e pabazuar ose ”.*

⁵ Për analogji citojmë vendimet: nr. 189, datë 09.07.2026, nr. 233, datë 19.08.2026 dhe nr. 240, datë 31.08.2026 të KMD-së.